

بەسەرھاتی ئەدیپ

ئىپىي خۇي مەلا رەسول و نازناوي (ئەدىپ) ۵. كورى مەلا سادقى
كورى خەلىفە عەبدوپرەحمانى زەندىيە؛ كە لە بنەچە كە دا دەچىتەوہ سەر
تيرەي (لطف على خان) و (كرىم خان) ي زەند.
ئەدىپ لە [سالى] [۱۲۹۱ھ) لە دىي (شاوہ لى) دا لە دايك بووہ.
سودى خویندەوارى لە لايەن زمانى كوردى و فارسى و ئارەوويەوہ لە
قوتابخانە و مزگەوتاندا دەست كەوتووہ و شاگردى وەفائيش بووہ.
ئەدىپ سەرى بو خواردننى زەكات و سەرفيتەر، شوږ و مەلايەتى
نە كرددووہ. تۆمارى تەمەنى خۇي لە رىگاي دەرس و تنەوہ بە كۆرە ئاغيان
و ئاشوہ ستايى و دارتاشى و پزىشكىتيدا پىچاوە تەوہ. ئيت بە و جوږە چەند
سالىكى لە پەسوئ دەرسى بە كۆرە كانى قەرەنى ئاغي مامەش دەكوت. لە
ئەنجامدا كە لە گەل نووسىياري قەرەنى ئاغا، مىرزا عەلى، نەحاوايەوہ؛
ناچار رووى لە شنۆ كرد و لە دىي (سەرگيز) بە مامۆستايەتى كۆرە كانى
ئاورەحمان ئاغي دامەزرا. كە چى داخە كەم چارەپەرشى لە وئيش وازى لى-
نەھىئا. مەلا مەحمودىكى شىخ مەمەد ئەمىنى لى بوو، ھەميشە بە
تان و پۆي كەشف و كەراماتى شىخى بورھانى دەرست. مەلا رەسوليش كە
پياويكى زانا و زيرەك و تىگە يشتوو و چاوكراوہ بوو؛ بەر بەرە كانىتى چتى

وای زۆر دەکرد. هەرکەسێکی له خۆیهوه چتی وینه چووی ههڵبهستایه،
نه دهه چۆ مێشکبهوه.

مه لا مه حموودی دڵ و دەر وون رهش، له لای ئاغای گهلیکی زمان لێدا.
ئاغاش موچه و بهراته کهی لێ که مکردهوه؛ تا گه یشته رادهیه کی وا که به
خۆی و منداله کانیهوه، له مانگیدا، جاریکی گوشت و چیشتی نه ده دیت.
سه ره پای ئه وهش له وه ده مه تووشه دا، تووشی قهرزی سێ (حوقه) یه ک،
گوشت هاتبوو. چهند مانگ بوو پینی نه ده درایه وه. کابرای کوژیاری (قصاب)
ئاو ریشی بوو وه گه لیکێ جنیو پیداو. له لای ئاغاش، گازنده (شکایت) ی
لێ کرد و ئه و درۆیه شی خسته سه ری، که گۆیا جنیوی به ئاغاش داوه.

ئاو ره حمان ئاغاش له جیاتی وهی شهرم بیگری، که مامۆستای
کوپه کانی، له چهند مانگدا پوولی حوقه گوشتیکێ نه بی بیداو یا له بری
ئه وهی که بۆی بداو له مه و پاش باشر ئاوری لێ بداته وه؛ هه ر به بی لێ-
کوئینه وه، فه رمانیدا ۱۰۰ شه قیان تی هه لدا. ئه دیبی بوێژ و ویژه وانی
زه ندی چاره رهش، له شهرمی ئابرو چوون و په رده ی نامووس درانی وه له
به ر زه بری شه قه کان وا نه خو ش که وت، که هه لنه ستیته وه.

ئاو ره حمان ئاغا که به وهی زانی، زۆر سه خله ت بوو. چووه مائی
ئه دیبی و کوتی: «مه لا ره سول ئه وا ئه سپیک و ده مانچه و تفه نگیکێ به
فیشه کدانه وه؛ وه بالته یه کی تازه و باش و که ژمیریکی زیرم بو هیناوی؛
تۆش گه ردنم ئازاد بکه.»

ئه دیب له وه لامیدا فه رمووی: «ئاغا دوای ئه وهی که بی سوچ و تاوان،
له سه ر هیه چ و خو رای، سه د شه قم تی هه لدا و په رده ی ئابرو و نامووسم
دراو له سه رده می گیانه لّلایه دا، چ له وانه بکه م که بو منت هیناوه؟! نه ک
هه ر ئه وانه، به لکوو ئه گه ر گیتی ئی تۆ بی و پیشکesh به منی بکه ی، تازه

چ سوڊيكي لئ ده بېنم؟! وای دابنئ منيش نازادت بکه م، له پيش دادگای
خولات چوڼ رزگاری دیت؟!»

ئاغا دهینیریتته لای چهند پزشکیکی؛ چاره یان پئناکریت و ده لئین: «تا
پینچ پوژئی دی ناژی.» له (۱۲) جمادی یه که می سالی (۱۳۵۱) ی هیجرى دا
کوچى دوايى ده کا و له سهر پاسپاردهی خوئی تهرمه که ی له وئى نائیژن و
دهیبه نه گوږستانی دهر به ندى.

ئهدیب پیاوئیکى دهسته و لاوازو پرووخوش و زمان شیرین و نه رم و
سه نگین و گران و به زه بیدار و دل فراوان و میوان په روهر بوو. له هونه ردا،
سهرى له زور چتانی وه کوو پزشکی کورده واریتی و دارتاشی و ئاش-
وه ستایى و خوښووسى و ... ئیتر دهرده چوو.

ئهدیب له نووسینی ویزامه (نثر) و دانانی هه لبه ستاندا، سه ليقه و
دهسته لاتیکى زور به رزو هیژای هه بوو. ئه سپى تهبعی به ئه ندازه یه کی وا
رامى بوو، که پابه ندى کات و ناکات و خوش و ناخوشی نه بوو. به لکوو له
توانایدا بوو که هه موو گوفتارو دلخوازیکى خوئی، به بئ دامان بهوئیتته وه.

ئهدیب هه لبه ستى به زمانى کوردی و فارسى و ئاره وى (عربى) و
رووسى، زور داناوه. داخه که م به شى کوردیه که یم که م ده ست که وتووه.

ئهدیب چهند جاریکى هه لبه ستى نیشتمانی بو دهناردینه په واندزو
ئیمه له گوڤاری زاری کرمانجی ماندا بلاو کردو ته وه؛ که چی ئیستا له و
دهر فته دا ئه و ژمارانه ی که هه لبه سته کانی وى تیدایه، نه مامان و.

هوئراوه کانی ئهدیبى که کوردی په تی نین، ئه وسا ئه و شیوه یه له باودا
بووه. ههر که چی و له نگی و که م و کوپړیکى له هه لبه سته کانی ئهدیبى دا له
به رچاو ده که ون له مهر وى نین؛ به لکوو هی ئه و ده ستنووسه شکسته یى و
دپراوانه یه، که چل سال ده بئ نووسراونه ته وه. ئیمه له پرووی و امان به
هه زاران په نچ و ئه رک، نووسیوه ته وه. تکایه ههر که سیکی وینه ی ئهدیبى

زەندی و یا چەند پارچە ھەلبەستینکی دیکە ی کوردی وی لەلایە، بۆمانی
بنیرن؛ لە بەرامبەردا ھەرچیه کی ئارەزووی بفەرموون، جا پارە بی یا
پەرتووک (کتاب) ی کوردی، بە سوپاس و شانازیەو ھە پێشکەشی دەکریت.
بەسەرھات و ھەلبەستەکانی ئەدیبم، ھیندیکی لە مەلا قاسمی زەندی،
براڤای مەلا پەسولی ئەدیب و بەشیکیشم لە فەقی ئیسماعیلی سەرما بردوو
و ھەرگرتوو ھ. لە کانگای دل ھو ھ سوپاسیان دەکەم. کوردی موکریان ی دەبی بە
گەر مە، سوپاسی فەقی ئیسماعیل بکەن کە (۵۰) سألە، ھەر جۆرە گۆرانی و
بەستە یەکی کە لە سابلاخی داھاتی، بە ھۆی دەنگی خۆش و لەرە ی
دەفە کە یەو ھ، بە ناو برا کوردەکانی گەرمینیدا بلۆ کردۆتەو ھ.

گیوی موکریان ی

سەد حاتەمى تايى

سەد حاتەمى تايى، بە غولامت لە سەخادا
وهرقا و وهفا خاکی حەرىمت لە وهفادا
ئاوینە مەگەر وینەیی رووتە لە سەفادا
هاوار و گرینم بەسە ئیتر لە خەفادا
تۆقیفی منت بۆچیە ئاخر لە جەفادا

عوشاق هەموو شیفتەیی حوسنی تووہ یەکیەک
شەیدا و پەریشان و بریندارە بە ناوەک
شاگردە لە بۆ ساحیری تۆمانی و مەزدەک
نەشئەى دلی من بۆ ئمی لوتفی تووہ هەر وهک
پشکووتنی گولخونچە لە دەم بایى سەبادا

جیى هەر سەرەتیری موژەکەت، خوینە دەجوڤى
بەم چاوه بلى: چى دیکە عیشوہ نەفرۆڤى
ئەم تفلە لە گەھواری بەدەندا دەخرۆڤى
هەر جارێ کە ئەم پەردە بە پەشمینە دەپۆڤى

ئاشووبه دئم وهك سهري زولفت له ههوادا

ديوانمه بهو پرتهوهت ئه ي شه معي دل ئه فرؤز
هاتوومه ته وافت مني په روانه يي خودسؤز
جهرگم هه موو بريانه به په يكاني جيگه ردؤز
له و كونجه كه پاپه ندي خه مي تؤمه شه و و رؤز
كارم چ به عه يش و ته ره ب و به زم و نه وادا

مه جنوون سيفهت، زارو غه بريانه له سه ر پي
چهند مودده ته عه زمم بوو سوئال يكي بكه م لي
ئه مرؤكه له رووي لوتفه وه پرسی كه: ئه تۆ كي
پرووم نايه وه سه ر خاكي به ري پي و وتم پي:
عه قل و به دهن و عومري منت بؤچي به بادا

فه رمووي كه: ئه من يه كسه ره بي مه نزل و بي جيم
جيسمي تۆ ئه گه ر حازري قوربان ييه بؤ ريم
كاشانه يي خالي بي له بينگانه، به لن ديم
بي باكه، خه ده نكي له جيگه ر دام و وتي پيم:
ئه ي ئه بله وه ره، جه ژني ويسالت له فه نادا

بؤ باده يي مه عنا، له ده م و قه ولي له بيان
ساق يي و نه ي و به ربوت و ئاميزي حه بيان
ئه مرؤ وه ره ئه م به زمه به كو پرايي ره قيبان
بي جي و جيههت مه مدنه به رده ستي ته بيان

کوژراوی سه‌ری غه‌مزه چ ده‌خلی به ده‌وادا

ماتی خه‌می ئه‌برۆ و دو له‌علی له‌بی ئالم
جانا چ ده‌بی جاری، هه‌زه‌ر که‌ی له وه‌بالم
پوژیک‌ی به سه‌ردان وه‌ره بو دیده‌نی حالم
چهند خو‌شه له‌به‌ر ئیشی برینت که ده‌نالم
«غم از دل و کم از سرم این سایه مبادا»

بولبول به هه‌وایی گو‌لی وا که‌وتوو هه‌یران
ئه‌و مو‌تریه جه‌رگ و دل‌می کردوو بریان
ئه‌و مه‌جلیسه ته‌شکیلی له مه‌ست و عوقه‌لا بوو
قه‌لبم به هه‌وای عیشقه‌وه سا که‌وته‌وه هه‌یجان
سه‌رخۆشی دو له‌علت چ ده په‌روایی په‌وادا

قوربانی سه‌فای خو‌روه‌شی پاک سرشتم
چه‌ندی‌که که‌وا تالی ئه‌سراری به‌هه‌شتم
جو‌یا له هه‌موو مه‌عه‌د و دیر و له که‌نشتم
پروانه قه‌زا و قه‌ده‌ر و ئه‌سلی سرشتم
دینم له به‌های جه‌ننه‌ت و فیرده‌وسی له‌قادا

ئاواره له مه‌ئوای وه‌ته‌ن و کو‌یی غه‌ریبا
وینه‌ی خه‌ت‌وخالت که له‌نیو باده نه‌دیبا
ئه‌و شی‌عه‌ره په‌ریشانه چ ئاساره عه‌جیبا
بو دیتنی زوه‌ره و قه‌مه‌ری یاره «ئه‌دیبا»

بالۆنى خەياللاتى تۆ پۆيى بە ھەوادا

ئەي ماھ جەبىن

ئەي ماھ جەبىن، ئافەتى دىن، دلبەرى عەبىيار
پروت پەوزەيى ريزوان و نەعمىي گۆلى دلدار
پر عەبھەر و پەيحان و سەمەن، سونبولى گۆلنار
قوربانى قەدت بم كە دەئىتى سەرۈه بە پەفتار
تاكەي لە خەمت دەربەدەر و سىنە برىندار

لەو پۆژە كە ئامانجى شەھى سەخت كەمانم
دەمزانى لە ھىجرى ئەلەمت نابى ئەمانم
چون مەدھى سىقاتى تووھ ھەر وىردى زمانم
باكم نىيە بەو شوھرەتە بەدناوى زەمانم
ئەي واى لە دەست جەورى تۆ و تەعنەيى ئەغيار

سەوداسەرىي و گۆشەنشىينىي و سەلامەت
داخى غەمى مەعشوووقە، نىھانىي و شەھامەت
بى نالە برىن گرىبە دەبى ئەشكى عەلامەت
بەو خوايە نىيە روويى تۆ بى سەنگى مەلامەت

جەبرانی دەکا غەمزەیی دو تیرگیسی خەممار

حاشا لە سەر و قەوم و لە ئەحاب و برادەر
گەر حوکمی سولەیمان لە سەر ئەم مۆلکە سەراسەر
یا دەستپەشم بۆ بە هەموو مۆلکی سەکنەدەر
بۆ فائیدەیه بۆ منی مسکینی قەلەندەر
نیساری دەکەم پاکی لەبۆ یەک دەمە دیدار

ئەو خوسرەوی خوبان سەبەبی شین و گرینم
بۆ غەمزەیی شیرینە، کەوا گۆشەنشینم
دایم بە ئومیدی نەزەرت مات و حەزینم
وا چاترە ئەم حوسنە کە جارجارە بینم
خەوفی سەرمە هەلبگرێ پەردە لە رووی کار

تا عیشق نەبۆ، مەسجید و مەیخانە بەتالە
عاشق چ غەمی میحنەت و فەوتی سەر و مالە
بۆ ئاشقی رووی یار، دەمی زەوق و پیالە
موفتی غەلەتی کرد کە نەلێ بادە حەلالە
باوەر کە حەلالە، کە حەرامە لە پیاکار

تەنبوور و دەف و بەربوت و پەیمانەیی مەزەهر
یا مسک و بخورات، لە کاشانەیی مەجمەر
سەد نەغمە و سەد پەند، لە مەیخانە و مینبەر
عیزز و حەشەم و روتبەیی شاهانە و ئەفسەر

نابی به سه‌فای زه‌وقی حوزوورت، ده‌می ئه‌فکار

بی‌تاعه‌ت و پر مه‌عسییه‌ت و پروت و عه‌جییم
بی‌سه‌روه‌ت و بی‌تۆشه و موحتاج و غه‌رییم
داخوازی مه‌ی و موقلیس و بی‌هۆش و شه‌کییم
حاجه‌ت به موعه‌ر په‌ف نیه وایاره «ئه‌دیب» م
پرووم ناوه‌ته سه‌ر خاکی ده‌رت، عاجز و ناچار

پینج‌خشته‌کی له سه‌ر هه‌ ئه‌سته‌تی تاهیر به‌گ

کی دیتویه وای حوسن و له‌تافه‌ت له به‌شه‌ردا
چاوت که هه‌موو غاره‌ت و قه‌تلی له نه‌زه‌ردا
قه‌تلی منی مه‌زلوومی به یه‌ک غه‌مزه خه‌به‌ردا
قوربانی پوخت بم که شکستی به قه‌مه‌ردا
حه‌یرانی له‌بت بم که په‌واجی به شه‌که‌ردا

ئه‌مپۆکه له‌به‌ر خالی تۆ موسته‌غنی له میشکم
بۆ شاهیدی ده‌ردی دلی شه‌یدا له‌بی ویشکم
چون هینده دروون پر خه‌م و خویناوی سریشکم

[هه‌چهنده ده‌که‌م سه‌عی، له‌به‌ر خوینی سریشکم]
خاکێ نیه بیکه‌م به‌هه‌وه‌س گاهێ به‌سه‌ردا

پوژێکی که‌په‌م فه‌رموو، له‌روی لوتف و که‌مالات
تا بو به‌له‌دی خال و خه‌ت، بێمه‌موتالات
سه‌یری قه‌مه‌ر و له‌علی له‌بت که‌م، قه‌دو بالات
دل پوویوه‌ قوربان له‌جووودم به‌خه‌یالات
دايم له‌سه‌فه‌ردایه‌ ئه‌گه‌رچی له‌هه‌زه‌ردا

تا وه‌سلێ له‌ئاوینه‌یی دل دی به‌ته‌فه‌ئول
په‌روانه به‌پووی شه‌معێ، نه‌ما تابێ ته‌ئه‌ممول
له‌و سه‌یلی غه‌مت نابێ ئه‌مانم به‌ته‌خه‌ییول
ناحه‌ق نییه‌ ناوه‌ستێ ئه‌گه‌ر پردی ته‌حه‌ممول
سیروانی سریشکم که‌ده‌کا هاژه‌ له‌سه‌ردا

له‌و پوژه‌وه‌ پووی کرده‌چرای به‌زمی حه‌ریفه
وا چاره‌یی من بوو وه‌ره‌قی زه‌ردی **خه‌ریفه**
گه‌ر نه‌یوو له‌به‌ر مه‌ستیه‌ په‌روایی ئه‌سیفه
مه‌قسوودی له‌سه‌ر کوشتنی عوششاقی **زه‌عیفه**
وه‌ختێ که‌ده‌کا خه‌نجه‌ری تیژی به‌که‌مه‌ردا

ناپرسی له‌به‌ر حیشمه‌ت و ئیقبال و جه‌لال
له‌و کێوکه‌نی کوشته‌ به‌ئوممیدی ویسالت

شیرینه بەشی دا ئەلەم و ژەھری وەبالت
ئەستێرە ھەموو مەحوە لەنیو نووری جەمالت
چون شەمسی روخی تۆ شەوی گێراوە بە فەردا

ئەي بۆ ئەلەمی من کە تۆ لوقمانی ئەمینی
شیرین دەھەن و شوھرەیی ئافاق و زەمینی
جارق بلی بیچارە «ئەدیب» بۆچی حەزینی
مەیلی ھەیە «تاهیر» کە پرسی لە **برینی**
بروانە کە ئەو شوخە چ تیری لە جگەردا

دیسان پینج خشتەکی لە سەر غەزەلی تاهیر بەگ

لاحولە لە سەر تا بە قەدەم دلبەر و شەنگە
بۆ جەزبی دلی عاشقی عیشت چو نەھەنگە
پەنجەت کە بە خویندەری دەلی شێر و پلنگە
ئەي پرتەوی پەنگت وەکوو پەنگی ھەمە پەنگە
خالت بە مەسەل زولفی سیاهت شەوہ زەنگە

ئاشووبی زەمەن، زیبی چەمەن، سونبولی خوشبوو

گیسووی و برۆی نازر و حهیرانه به ههرسوو
ئهی سهروقهدی سیمتهن و مههوهشی گوڵپوو
بهزم و تهرهه ب ئامادهیه، ساقی مهیی فرهرموو
دهنگی دهف و نالهی نهی و ئاوازهیی چهنگه

بیماره دلّم، تهنگه وهکوو غونچهیی زارت
بوو باعیسی مهخمووریی من، چاوی خومارت
خهجلّته دهره بوّ حوّر و پهری، حوسنی و یقارت
سهه نامی خودا بیّ له دوو پوستانی ئه نارت
گرد و شلک و ناسک و پر چهنگ و قه شهنگه

جاریکی له عوششاقی نهپرسی چیه حالی
دووری توّ دهچیژی، بهسه ژههر و خهه و تالی
بیچاره به تیری توّ برینداره، ده نالی
لیوت که وهکوو له علی به دههخشانه به ئالی
گههجوور و نگههبانی دههان و دهمی تهنگه

رووت شههسه، که سهه تازه وهدهر دینی له خاوهه
شوعلهی له سهه ئافاقی مهلاحهت وهکوو داوهه
فههماندهیی ئهبرۆیی خههت، ئامیر و یاوهه
تابووری موژانت له گهه ئهگریجه بهراههه
وهستهوه ئهلی له شکری ژاپوون و فههههنگه

چاوم که له موشتاقی رووت بوته به دههمان

وا چاوه پړې و واله و گريانه، دورته فشان
مه زلوومه، نه سیری تووه، مه حکوومه به فرمان
مورغی دلم ئه ر خهسته و خوینینه به قوربان
پیکاوی موژهی تویه، نه کوژراوی تفهنگه

پووت جهننت و حوسنت مه لک و **ساحریه ت جن**
بو هالی هی دهوری قه مه رت کافر و موئن
ناوهستی له بهر تیری موژت جه وشه نی ئاسن
چاوت به مه سهل ئافه تی دل هایه، وه لاکین
بوچ وایه که نه برویی که چت مه یلی به جهنگه

بو دیتنی ئه م پوژه زه مانیکه له سهر ریم
قه ولی، له که ره مدا، به مه فرموو که شه وی دیم
حازربئ مه ی و ساقی و په یمانه له گه ل جیم
عاجز بوو که پرووم خسته بهری پی و وتی پیم:
ئهی ئه بله هه که ی مالشی ئاوینه به سهنگه

به و شه هدی له بت تفلئ دلم چون بووه موعتاد
چه يرانه به کتوی غه مه وه عاجز و ناشاد
یه کده م به ده می خونچه یی شیرینی بکه یاد
سه رگه شته و ئاشوفته یی ئه شقم وه کوو فره اد
کیوم به دل و سینه و سهر، په نجه قولنگه

ئینسافه! به هه وری وه ره ئه م په رده مه پو شه

بەم نەرگسى شەھلا، بەسە عىشۋە مەفرۆشە
باكى چ بە شىرىنە، (ئەدىب) ماىلى نۆشە
مەنعى مەكە، (تاھىر) كە ئەگەر مات و خەمۆشە
دېوانەيى رووى تۆيە نە مەستى مەي و بەنگە

بە بۆنەي كۆچى دوايى عەباس عەلى

غورەبى مېھرى جەلالى مەھى حەوتەم بە ژمار
چوۋە ناو دۆزەخىيان، پرووحى موشەپرەف بوو بە نار
چوون لە بۆ مەرسىيە خوانى، فەلە و ئاخوند و جوھوود
«حَشْرَهُ اللهُ مَعَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ جِيوار»
ئاغە و ھاوسى دەللىن: باشە و شايانە كەوا
گوو كەيە گۆرى ھەمىشە، بە شەو و رۆژ خەروار
عيسەويى و مووسەويى و پەعيە و ئەكراد و عەجەم
ھەموو تەلەينى دەكەن، ۋەك شېرى لەيل و نەھار
عەجەمان دېنە عەزادارى، بە تەسلىيە دەللىن:
كەر سەكەت بوو بە سەقەر، باقىيە سى جاشە حىمار
سايىقەي خزمەتى بوو چاكە فەرامۆشى نەكەن

له قەزای حاجەت، ئەگەر شام و سەحەر شەئواردار^۱

---

^۱ - ئەدیپ ئەم پارچە ھۆنراوەی بە بۆنەى كۆچى دوایى عەباس عەلى داناو، كە نووسىارى (مرشدالسلطنه=امير تومانی) ئاغای نەغەدەى بوو.
سنه یی رحلەتى عەباس عەلى بېمار / سالى يۇنت قەمەرى چو بوو له هيجرەت شط غم (۱۳۴۹).

بۆ پېمەركەي

ئىنسافە لە بۆ بېلى، ھەموو لايە و زارى
ئەندىشە كەمى باشە لە تەعنى منى عارى
ئەو بېلە مەگەر بېلە ۋەيا ئۆتۆمۆبېلە
سى مانگى موعەتتەل بى، لەبەر بى تەنە كارى
بۆ پېمەرە قەت پەردەيى عارت مەدرېنە
گەر خاۋەنى شان و شەپەف و ھۆش و يقارى
كوورەت لە بەھارپوۋە دەمى جۆشى نەھىنا
كەي كوورەيە؟! شايانە بېلى كۆنە بوخارى
«قد ضاق مجالى كسرالله علاتك»
تەفرەم مەدە چىتر ئەتۆ و ھەزەرەتى بارى
ئەي واى چ سوودى ھەيە لە شكانى دلى من
لا تحترق الكور بفتينى و نارى
ھەر چەند مەلەكەي بېرى تۆ پر تاو و عەجىبە
بگرە قەلەمت، بەسيە، نەو ھەك رووشە ببارى^۱

---

^۱ - ئەدىب جارىكى پېمەركەيكى بىر دوۋە لاي ئاسنگەرېك، كە بۆى بېرازو ئىز بىكاتەوۋە. دەلىن ئەوۋىش چەند مانگىكى ھەر ھات وچۇي پىدەكات، ۋە ھەر جارەي بىانوۋىكى دەھىتتەوۋە. (ئەدىب) ېش كە لە ساختەي ۋە ستايەكە تەواو دلىناو سەخلەت دەپن؛ ئەو پارچە ھەلبەستەي بۆ دادەنن. رووشە: كېشە، گىچەل، كارەسات.

سائی دووه سەرگه شتهیه

سائی دووه سەرگه شتهیه دَل بۆ روخی لهیلا
حهسره تکهش و په ژمورده، سه راسیمه و شهیدا
دیوانه سفهت، تالبی شه هدی له بی زیبا
لهو به **لیدیهی** ته بیهدا تووره به مهنا
ئامادهیه بۆت، مائیدهیی (نَحْنُ قَسَمْنَا)

رێ زه حمه ته، بئ مه شعه له، بۆ غه مزه دهیی یار
کهس راهی نه جاتی نییه لهو لوججهیی خونخواز
تا بۆت نه درێ، فه یزی ئه جهل، په ردهیی پوندار
په روانهیی ئه م حاله ته، په رسوختهیی نار
سه ربه سته هه زاران ئه ره نی گو، وه کوو مووسا

ته زکیه و بۆ کالبوده ئه ی زاهید و دیندار
بئ فائیدهیه، په پرهوی و سوحبه تی ئه غیار
جانم به فیدای قه هقه ههیی عارفی هوشیار
سووتاو له بۆ جامی مه ی و روتبهیی مه یخواز
عیرفان که نه بی، حوسنی چیه نه قشی هه یوولا؟!

روحمی که به مه حبووسی ناچارایی هارووت
بابی بهرێ سه یلی که پره مت، حاله تی ناسووت
بۆ لوتف و عه تا کات، پیالکی به مارووت

رووی یۆسفی لهو میسره، بهسه بۆ کهسی بۆ قووت
پیاویکه وه کوو شییری، کهسی تالی مهولا

ئهی مؤنسی دَل، غونچهیی گۆل، ساقی مهاسا
ئهو پهرده وه لایخه، دهمی بیمه تهماشا
تهسکینی دَلم بی، به جهزا (أَحْسَنَكَ اللهُ)
لهو موژده سهرم حازره بۆ مهوقعی (اضحی)
وا کردمی قوربانی، به ئهنفاسی مهسیحا

مهزلووم و زهعیف و بهشهری بیسهر و سامان
مهعلوومه که غهرقی گونهم، واله و حهیران
ههچهنده که مهعیوبه تنم، نابی به قوربان
داخل نهبی بهم وادییه وهک مووسی عیمران
بی تهرکی عهسایی بهدهن، (أُولَٰئِكَ أُولُوا)

عهکسی روخی تۆی دیوه له سهفحهی گۆلی چهپرا
شۆریده و سهودا بهسهره، بولبولی گۆیا
ئهز حیکمهتی حهق مهزههره بۆ وامیقی عهزرا
جۆیایی تۆپیر و وهریع، عاقل و بورنا
ناو تهکیه، وه یا سومعه وه یا دهیر و کلیسا

ساکیت به ئهدییی عهبهسا عاجز و غهمگین
بهدناوی له نیو عامی، شهقی، موفلیسی بی دین
لایاتی تهسهووف مهده دهه، جی دهمی تۆنین

ئەو ھالەتە سېنىكى دەۋى سافىي و بىكىن
دەرمانە لە بۆقەلبى سەقىم، ئايەتى كوپرا

رووت شەمسى تەمووزە

پرووت شەمسى تەمووزە ھەموو پىر تابش و تاو
ئەگرىجەيى چىن چىنە لە پرووت پەخش و بلاو
ھەيرانى دەمت بىم بە مەسەل شووشە گولآو
قوربانى دوو زولفت كە دەلبى سونبولى خاوە
مەيلىت ئەو ھە چەند پۇژە لەسەر وەعدە نەماو

پۇژى نىيە مەستانە كە عەھدەت نەشكىنى
و ھەك كاپرۇبا ئەو دلبى مسكىن نەپىنى
و ھەك قەسوقەزەح ساتى بە رەنگى دەنوینی
بىگيان، بە دەنى خەستە جگەر! بۆچى دەمىنى
و ھەك شووشەيى ناسك دلبى بىچارە شكاو

پىم فەرموو: گوناھم چىيە ئەى سەروى دلارام
چىدى مەكە دلرەنجە ئەسیری منى ناكام
كوا تاقتەتى ئەو جەورە ھەموو تاب و توانام

ئەبرۆیی كەچت حالى دەمى مەرگى نىشان دام
تەھدىدى سەرى تىرى موژانت بە عەلاوہ

ئاوارە و خونخوارە، مەگەر وامقى عەزرام
لۆمەم چ دەكەن، كوشتە و سەرگەشتەيى لەيلام
غەرقى غەم و سەوداسەر و ئاشوفتە و شەيدام
بۆ دانەيى خالت بە فرىو چووم، دلى كيشام
سەرتاسەرى دەورەى قەمەرت، دانە و داوہ

سۆيى چەنەگەت، ئاوى حەيات و چەھى زەمزەم
ئەى گيانى عەزىزم بە فيداى ئەو سەر و پەرچەم
ئەورۆكە دەلیم خاكى ھەموو دەر وەسەرم كەم
پرسىم: چىيە دەرمانى برىنى دلى پەرغەم؟
فەرمووى كە دەواى سەھوہ «ئەديب» كارى كراوہ

هه جوی میرزا عهلی^۱

مه‌علوومه که له‌م مه‌فسه‌ده کۆ ئه‌سس و ئه‌ساسه
ته‌رزی مه‌سه‌له، جی‌ی سمی که‌ر، چنگی هه‌یاسه
وا نیمه به کوردی، ته‌ره‌فی خۆم که نه‌ناسم
پرووی دیاره له‌بن په‌رده، وه‌کوو ئاسوپه‌لاسه
مه‌علوومه به قووه‌ی کلک ئیسک ده‌شکینێ
بیچاره برایم نییه، به‌و هۆش و هه‌واسه
بۆ س‌ر نییه ئیخفایی ته‌خه‌لوس له هه‌یجادا
جاکیشی و گه‌وادییه ئه‌م ترس و هه‌راسه
هاجی ته‌ره‌فی من، که‌ره، مونشی بۆ چ کاتب
هیند ئه‌حمه‌قه، بۆی واجبه مه‌همیز و قه‌راسه
بۆ ته‌بع و هه‌وایه، به‌که‌ری بۆ ته‌مه‌سافم
شێعرم وه‌کوو شێست‌تیره، موقاییل به مه‌ساسه
ناموتنه‌زه‌مه، شێعری نه‌فامانه‌یی جاهیل
وه‌ک جنده موباهاتی به‌گاندان و لیباسه
ته‌بعی که‌چی وه‌ک جه‌وه‌ری جوو بوو وه‌ده‌ری خست
گه‌ر چاری نه‌ما جنده سیلاحی که‌ته‌داسه
ته‌عقیبی مه‌که چیدی «ئه‌دیب»، به‌م قه‌له‌می هه‌جو
دوژمن که به‌ ئه‌و ته‌عنه له‌ئێو ژانی نیفاسه

---

^۱ - میرزا عه‌لی نووسیار (کاتب)ی قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش، پارچه‌هه‌لبه‌ستیکێ نه‌شیاو و سووکی له‌ باره‌ی مه‌لا‌په‌سوولی دانا. به‌ ناویکی لاوه (برایم)ی دانا بوو؛ چونکوو زانی نه‌ده‌کرد له‌ چتی وا دلشکیندا، ناوی خۆی ده‌په‌رێ. به‌لام ئه‌دیبی دوربین و هۆشیارو تیگه‌یشتوو، سه‌ره‌رای ئه‌و شوێنه‌ونکه‌یه‌ش، زانیویه‌تی له‌ مه‌ر کتیه‌ و هی کتیه‌ و به‌و جو‌ره‌ی خواره‌وش [دێره‌دا سه‌ره‌وه] وه‌لامی داوه‌ته‌وه.

چاوهكەت مەستە

چاوهكەت مەستە بە ناحەق فێری مەبخانەى مەكە
لێی گەپێ مەمنوونى بەزمى دوردى پەیمانەى مەكە
زولفى سازاوت دەسا تەرتیب و چینی تێك مەدە
حەیفە تووشى جەورى رێش و كێشى لەرزانەى مەكە
پەرچەمت جیی ئاشیانەى بولبولی تەبعی منە
چونكە تیشكچى شەو، تۆ مەنعى هیلانەى مەكە
گەردنم پێى خۆشە حەلقەى تاي تەنافى زولفەكەت
چاوهكەم ئیتر حەوالەى تۆق و زۆلانەى مەكە
دڵ بە مەیلی خۆى دەمێكە عاشقى بالاكەتە
تۆخودا مائیل بە غەیری خۆت و بێگانەى مەكە
هەر لە ئەووەل تۆ دلت بردم بە نازی چاوهكەت
تازە فێرى پراە و پەسم و تەبعی پەروانەى مەكە
عاشقى خونچەى دەمت تاكەى دەبى ئاوارە بى
مەحرمى رازە، حەوالەى چۆل و وێرانەى مەكە
هەر بە پەسمى دیدەنى باسیكى نایینی دەمت
دلبەرى وا نابى عەیبە نانەجیانەى مەكە
خۆت دەزانى وەك «ئەدیپ» كەس بەندەگى پى ناكړى
وا بە ریسوایی لە ناو ئەم خەلكە ئەفسانەى مەكە

ئەتۆ دوینى

ئەتۆ دوینى قەرارت دا دەگەل من
كە چوار پارچە قەلەم ھەن، خالیس ئاسن
ئەمن ئەورۆ ھەتا شەو موئتەزیر بووم
خودا بېرى بىلا پىياوى درۆزن
ئەگەر بى و مالى شىخى لى وەدەرخەى
چلۆن ساقیت دەبى وەك كىرى بىگون
لە پىش چاوى ھەموو عالەم ديارە
لە ھەرزانى بە وینەى دەنكى ھەرزن
دلى بىردم مەواعىدى لەتيفت
كەچى ئەمپرۆ لە من بوە بووكى بى بن
درۆ زۆر شەرمە بو ئاغای وەكوو تۆ
دەبى ئامانجى تەعنى دۆست و دوژمن
بە گیانى شىخ جەلالى بۆم نەئىرى
درۆ سەر دەردەخا وەك كلكى **بالن**

سەرفى عومرم كرد

سەرفى عومرم كرد چو ڤه ممالان به زهوج و فەردەوه
وا له دووى دەرماني دەردى قەلبى غەم پەروەردەوه
كوشتەيى له على له بى له يلایى ئەحمە رچوردەوه
تا به كەى قوربان بنالم من به ئيش و دەردەوه
دەس بە ئەژنۆ، قوربەسەر، دايم به ئاهى سەردەوه

سەيدى داوى زولفى تۆم بۆچى دەبى بىگانه بم
بى خەتا، كووكووزەنان، مەحبوسى ئەم ويرانە بم
بۆ تەماشای ڤووت عەزىزم، چاكە بەس بىگانه بم
ڤۆژى ئەووەل بوو كە زانيم من دەبى ديوانە بم
عاشقى تۆ، نەوعى مەجنوون وا به كيو و هەردەوه

شيفته و حەيرانى يارم، وا مەزانە غافلّم
عەندەليى ڤر فوغان و نالەيى زارى گولم
چاكە ئينسافت هەبى، جارى دەليى: من عادلّم
مەرحەمەت كە زوو ڤرۆ قاسيد بلى دەردى دلّم
نازى ڤاپۆچت ئەكيشم من به تۆز و گەردەوه

گیانفیدایی غه مزهیی خال و خه تی سیحرافه رین
دلبره را شادیم له دل دهرچوو، غه مت بوو جی نشین
چاوه کهم ساتی که پرهم که ئه ی غه زالهی نازه نین
هره وه کوو قه وس وقه زه ح با دهس له گه ردن دانیشین
تو به سوخمه ی ئال و سهوز و من به رهنگی زهرده وه

موژدهیی وه سلت له بومه که ی دهنیری ئه ی سه نه م
داستانی شهرحی هیجرانت له خدمه ت که ی بکه م
دائیمه ن په ژمورده، ناشادم، غه ریقی به حری غه م
یه ک نه فهس چاکی نه هینا که عبه ته ی نی به خته که م
شهش دهرم گیراوه دامامم به دهستی نه رده وه

بینه وا و دهردمه ند و دهر به دهر، سه رگه شته خوّم
بوته زیگری پرووی له تیفت، ویردی قه لبی گفتم و گوّم
نامه وی ملک ی عه جه م یا پادشایی خاکی پرّم
چونکی من په شمالی بالآ و بوسه چینی کوّلمی توّم
چی ده که م ئیتر له سه یری باخ و بینی وهرده وه

رووی خوینپرئیت وه دهرخه، حاجه تی خوودی نییه
حله قه یی زولفت نه زیری دهرعی داوودی نییه
هره وه کوو دهردی (ئه دییی) پرووی بیهبوودی نییه
ئیلتماسی (تاهیری) بیچاره قه ت سوودی نییه
تو که دایم شه رفرۆشی به و دلّهی وه ک به رده وه

گلهی له قهره‌نی ئاغای ماهه‌ش

تۆ له لاییکه‌ی ده‌ئێ‌ی ئه‌هلی دڵ و وێ‌جدانم
خاسه‌ مه‌نسووبی زه‌کی خاکی شه‌هی بو‌ره‌انم
ئه‌پشه‌دی موکری و به‌گزاده‌یی ئه‌کرا‌دی نه‌جیب
ئه‌عه‌لی مه‌نگور و پیران و شنۆ و لاجانم
په‌ر خوشووع و وه‌په‌ع و پازیی و ته‌سلیمی قه‌زا
سو‌فیی سافی ده‌روون، دوور له‌ درۆ و بوختانم
مونکیری تاعه‌تی تۆ نیمه‌، له‌ قه‌ول و عه‌مه‌لت
که‌ مونافینه‌ له‌ یه‌ک، مه‌حتهل و سه‌رگه‌ردانم
که‌ی منت دیت به‌ دوو چاوت، له‌ خه‌تا و جورم و گونا‌ه
وا به‌ ته‌قلید و هه‌وا که‌وتیه‌ دووی خیزلانم
خزمه‌تم کردی زه‌مانیکه‌ قه‌دیم، هه‌م به‌ئه‌دی
با حوقووق و به‌وه‌فا، خو‌ش سیفه‌ت و ئینسانم
سووئی‌زه‌ننی تۆ له‌ که‌م لو‌تفیه‌ ده‌رحه‌ققئ ئه‌دی
وه‌رنه‌ مه‌علوومه‌ (ئه‌دی) موخلیسی ئاغایانم

بۆ مەلا مېنەي قەرەقشلاخ

نايل بوو بە شیعرت، دلی پر حوزنی شه بانە
قوربانی وجودت حەشەم و مَلک و خەزانە
دوو سالی تەمامە چ لە روودا، چ غیابی
ئیخلاسی عەقیدەم بە تۆ بئ پەیب و گومانە
لەو وەجھە سەناخوان و موریدم بە جەنابت
عاری لە عەبا و سەبەحە و میسواک و نیشانە
ئەو پەردە لەبۆ موفسەدی وەک تۆ گەلی سەیرە
کەودەن کورەیی هەرزەچەنەیی لووسی ژنانە
لەم سەرحەدە بیستووتە یەقینەن بە تەواتور
چەند کەس کە دەنالی لە بەر ئەو تیر و کەوانە
(فی الجملە) کە سەرفی نەزەرم نابی لە ئەستی
هیلکیتیکی لە نیو ... دەیکەم بە نیشانە
حازر دەبم ئەو سەشەمە، بۆ قیسسەیی مەعھود
بئ نیازی دەکەم بابی بە بئ عوزر و بەھانە

عههدم ئهويه نابئ لهسه ر... وهلاچم
سه د جار بنائينئ به هاوار و فوغانه
كارم ئهوه بي موددهيي دهى ماهى جهلالى
كلكى بكمه به پرهقى ئوردوويى شههانه
لهو عهشهرته وا چاكه كهوا خانى برائى بي
ئاماده به تهنبوور و به سئتار و چهغانه
مهعلومه كه ئهستى به ئهسل مهنگوره، كهردز،
پيى خووشه تهقازا و چهپهكهى بولههوهسانه
چون زور نييه، شاعيرى تهبعيكة خوداداد
كيشهئ تو دهگل من به خودا خهبت و زيانه
بيدهنگ به مهلامينه، به كوردى ئهدهبت بي
بو ههجوئ به بيپهرده، «ئهديب» شيرى زيانه

عەجەب ماوم كە پەسوئ

عەجەب ماوم كە پەسوئ بۆتە تاران بۆ منى خاكي دەبئى ھەرى لە دەردى بئوھلامى عارز و شاكي ھەتا وئستا لەبۆ بئچارە جيئى لوتف و عەدالەت بووى لەبەر بەدبەختى خۆمە دادخوازي بۆتە بئباكي دەسووم داسى ئومئيدم بۆ دروونى مەزرەعەى لوتفت پەرى خووشەى رەجا و ئارەزووم، ما خار و خاشاكي دە بگرە جوولەكئىك بم من موتيعى ئەمەرى ئيسلامم **لە ئبجراى حەق تەساموح حەققە ھەم بۆ ئامير و زاكى** لە لاجان و شنۆ، مەلجەئ نەماوہ مولتەجى بم پئى كە ئاغاش لئيم نەپرسئ دابنئشم با بە غەمناكي ئەگەر مەيلىت نەبايە زەرخرىدى كەس نەبوو لاجان ھەمئيشە چاوہرئى لوتفى ئەتۆيە چاوى غەمناكي ئەدئيبئش ھەم بە رۆژى خۆى بە كارى گيان نيسارى دئت درئغى لئ مەفەرموو، بئخەتا، پرووى رەحمەتى چاكي **لە لان وا بوو** كە بئچاران لە سايتە بئخەم و دەردن

که لاجان بیته ته ورئیز، خۆم قوتار کهم با به چالاکي

دهمه قالمی ئه ديبو دهرۆيش موسا¹

چهند رۆژي که له ناسازی ئيقامه بوو له شار
تهنی پر عه جز و ئه له م، خهسته دلای زار و نزار
مام ره جهب ده عوه تی کردم به دوسه د عیز و ويقار
ته رزی ئه عیان و خه وانین بوو له بو شام و نه هار
کامل ئه سپابی زیافته، له هه موو جوړی هه زار

---

¹ - له سا بلاغی له گه ره کی هه رمه نیان دا، کابراه کی نانفرۆشی نه خوینده واری له نده هۆری سه روسیما پری لی بوو، به ناوی دهرۆيش موسا، که من خۆشم دیتوومه له رۆژی هه یینیدا پۆشاکي قه له نده رانه ی ده پۆشی و تاجیکی زۆر درئیشی له سه ری داده ناو هه موو که ره سه ته په کی به خۆیه وه ده کرد وه کوو: شیرو زه رگو که شکۆل و مه شاکو ته ورزین و پر شته و ... زۆر چتی ترو وه کاز (عصا) یکیشی به ده سه وه ده گرت، به ناو شاریدا ده گه را. له سالی (1920ز) دا مه لا په سوولی ئه ديب له بهر نه خۆشی چوو بووه سا بلاغی. مام ره جهب ناویک، بانگه یشتنی کرد بوو. له شه ویدا دهرۆيش موساشی لئ وه ژوور ده که وۆی ده می له ئایات و خۆ نواندن دا بوو. ئه ديبیش هه ر وه کوو له و پینچ خسته کیه ی دا کرۆکی ده مه قاله که ی خۆیانی پافه (شرح) کردوه. لئی هه لده داتی: (گیو)

ئەسلى مەدعوو لە قياسي، دە نەفەر بوو بە عەدەد
ئەهلى لادىيى و شارى، هەموو خۆش خولق و جەسەد
مەجلىسى بىغەرەز و غەيبەت و بوختان و جەسەد
کاک محەممەد بوو لە گەل يارى عەزىز، شى محەممەد
کاکە مووسايى حوسىيىنى، سەفییى پاک تەبار

یەك لە دەروازەو نەمزانی ئەگەر غولە نە جند
کيسوه تی پەسمى قەلەندەر هەموو مەتبوع و پەسند
هات وەژوور کەوت و لە ناگاہ، دلیرانە و توند
یا عەلى کوت بە فەسیحی و بە دەنگیکى بڵند
دیم کە مووسایە، لە دەرویشی دەدا دەم وەکوو پار

(آن تَرَانِي) وتى پيَم: ئەم (آن)ە نەفیی ئەبەدە
من کۆتم: جاھیلی تۆ، دەم وەرە لەم جیگە مەدە
نان فرۆشی نییە، فەرمايشی زاتى سەمەدە
گفتوگۆی ئەو کەسە، ئاشقى و جەھى ئەحەدە
بیسەوادى وەکوو تۆ، بايە و تەفسیر چ کار؟!

کۆتم: ئەم مەردى حيسابى دەتەوێ دیندارى؟!
پەسمى دەرویشی، کە خامۆشییە و هوشیاری
چت لە ئایات و موعەمما و مەسەلەى عەبیاری
حەللى ئەم مەسئەلە هەللاجى نییە و ...**یری ئیزار**

موتہ غہ بیتر بوو لہ سہر ئەم قسہ دہرویشی حەزین
نەدە گونجا لہ ہەراسانی لہ سہر پرووی زەمین
بہ نەسیب ئەم کەسە بئ، یە کسەرە خاریج بوو لہ دین
سەگ لہ پاشی نەدەژی ساتئ لہ بەر شیددەتی قین
ہەر وەکوو کاکە رەزا فەرمویە: لئیم بوہ سەگی ہار

کوئی: لہو حالەتی دہرویشیہ تۆ نابەلەدی
پەر غروور، سەرسەری و کیبری، فەقەت کالبودی
لہ تەرەف قەلب و مەقاماتی سەفا، بئ مەدەدی
زاهیرن فاسقی و کافری باتین ئەبەدی
ہیج قوبولئ نابئ لہ تۆ تۆبە لہ گەل ئیستیغفار

کوئی: مووسام و لہ ئەم عەسەرەوہ مەموروی خودا
زاهیری تەن، بە شەر و باتینی لہم خەلقە جودا
ساحبی موعجیزە و قودرەت و حالات و عەسا
یەدی بەیزا و حوزوور و قەدەم و توور و نەدا
تۆ کە فیرعەونی دەبئ حوکمە بخنکیی لہ بیچار

بہ دووسی ئایە و ئەخبار و دەلیل، عاسی بوو
نە حەدیسیکی لہ بیر مابوو، نە مەعنا و نە ہوو
ئیدیعی بوو لہ پرووی کیزب و سمیلی پەر موو
پرووکەشی قەلبی عەیان بوو وەکوو زییری دە دەچوو
عادەتی کەر وایە، لہ ئایات و خەبەر دیتە فیرار

چون له فهرمایشی حهق، جاهیلی وا بیّ خه بهره
پیی وهیه حاله تی دلّ پشته یی تاج و تهوهره
یا غهزه لخوانی و که شکوّل و مه شاک و که مه ره
یا ترین و ته ره ب و ره قس و سه ما و پرچی سه ره
یا نه ئیلحاد و ئیباحه ته، سه ری ئیستیکبار

به ئی مه علووم بوو ته بیعی، له شه ریعت به ده ره
به ته بیعی چ بلّیم: ئایه تی حهق بیّ سه مه ره
مه عنی قه ولی خودا قسمه تی ئه هلی به سه ره
هر له بوّ ئه هلی سه فا، به نده «ئه دیب»، خاکی ده ره
چم له مووسایه، که سه رزارییه ده رویشی حیمار